

nu var godt for kommunerne at have frit valg eller ej.

Jeg spurgte faktisk, om Socialdemokratiet var indstillet på, at man fik et frit valg, at man gav det gode til de ældre, og om fru Pia Gjellerup havde tillid til, at de ældre kunne administrere sådan et gode.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Kan vi nu ikke blive fri for al den sniksnak om udnyttelse af ressourcerne til bristepunktet – det afhænger jo også af, hvordan man organiserer sig – og at det var den borgerlige regering i sin tid, i 1980'erne, der bare skar ned på uddannelserne.

Fru Pia Gjellerup ved jo godt, hvad det var, der skete i 1980 med Dorte Bennedsen som undervisningsminister, og hvad det var, der skete af nedskæringer i lægeoptaget på anbefaling af en vis hr. Kaalund, som var formand for Amtsrådsforeningen dengang – og, ja, de planer blev så videreført dengang. Men at komme og påstå, at det her bare var den borgerlige regering, der skar ned i uddannelserne – hvad der i øvrigt var nødvendigt og fornuftigt dengang – er jo noget forfærdeligt sludder.

Men jeg kan konkludere ud fra det, fru Pia Gjellerup står heroppe og siger, at man altså er imod, at vi afsætter flere ressourcer til sundhedsvæsenet, og at man er imod at afsætte de 1,5 mia. kr. til sundhedsvæsenet.

Og så er det, jeg spørger: Kommer der et ændringsforslag til finansloven på det område fra Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg synes, det var en overordentlig interessant kommentar fra fru Pia Gjellerup, at flere penge kan føre til, at det bliver de forkerte patienter, der bliver opereret.

Jeg forventer rent faktisk, at vores sundhedspersonale alene behandler patienter, som er indstillet til behandling, at man ikke går ud og fanger patienter med lasso bare for at få fat i nogle. Det er da en kolossal mistillid til vores sundhedspersonale, at de skulle undlade at behandle livstruede patienter, fordi de har fået flere penge, fået større bevillinger.

Men jeg må konstatere – det er vel korrekt forstået – at man af lutter angst for at komme galt af sted føler sig allermost tryk ved at have

patienterne stående på venteliste. Så ved man, hvor man har dem.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når jeg før gav en kommentar til hr. Christian Lund Jepsen om kommunerne og deres rettigheder, var det, fordi der var to Venstreordførere i den samme lille tremandsperiode, der sagde absolut det modsatte om kommunerne, og det skal man jo dog lige notere.

Der er en række socialdemokratiske kommuner, der har frit valg i forhold til hjemmeplejen. Det kan være yderst fornuftigt de steder, hvor der kan være nogle gode alternativer, og hvor der er mulighed for at etablere det på en fornuftig måde – helt fint.

Det, der er problemet, er, at man tvinger kommuner, hvor det ikke ville kunne være særlig hensigtsmæssigt, fordi der er alt for langt mellem de enkelte. Så skal man have flere til at fare over de lange vejafstande. Men det kan man jo prøve af med nogle af de kommuner, som man vil tvinge. Det mener jeg er en gal vej at gå at stille som betingelse for, at det skal blive bedre for de ældre. Så kommer man til at betale vejtid og ikke tid hos de ældre, og det er den gale vej at gå.

Kl. 14.05

Så vil hr. Jens Rohde gerne af med sniksnak, og så taler han om, at det har været nødvendigt og fornuftigt at spare på uddannelser dengang. Jeg vil bare sige: Velkommen tilbage til Venstre. De synes stadig, at det er fornuftigt og nødvendigt at spare på uddannelser, og de sparer også i det finanslovsforslag, vi behandler i dag, på universiteternes ressourcer til lægeuddannelserne.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg er jo næsten glad for, at fru Pia Gjellerup ikke er læge, for så ville jeg jo nok føle mig som den forkerte patient, der var kommet ind.

Vi har stillet diagnosen i den nuværende regering og sagt, at erhvervslivet har det meget hårdt. Den samme diagnose ville fru Pia Gjellerup nok gerne indrømme var rigtig, men så vrisser man ligegodt næsten efter, når jeg siger: Jamen hvad de gør i udlandet, og hvordan de konkurrerer dér, skal vi ikke tage os af. Vi skal bare lægge alle de omkostninger, vi kan, på vores erhvervsliv. Om de så kan konkurrere med de øvrige eller ikke, det betyder ingenting!